

tento zmatek byl z úřední povinnosti ve smyslu § 34, odst. 1 por. nov. zrušen napadený rozsudek v celém rozsahu. Zmateční stížnost veřejného žalobce se stala učiněným opatřením bezpředmětnou a byla naň odkázána.

Čís. 6071.

S hlediska přečinu podle § 27 zákona proti nekalé soutěži není třeba porovnávat jakost obojího výrobku po jiných stránkách, jakmile je jisto, že ona určitá vlastnost, již pachatel odůvodňoval tvrzenou lepší jakost svého výrobku, byla mu jím přikládána nepravdivě.

Přečin podle § 27 zákona proti nekalé soutěži není deliktem výsledným, nýbrž ohrožovacím.

Pro posouzení otázky, zda se stalo závadné jednání za účelem soutěže a ve styku zákaznickém a zda bylo způsobilé poškodit podnik, nesejde na tom, že postižený sám poslal k pachateli osoby, vůči nimž se pak pachatel činu dopustil, přišly-li jen ony osoby k pachateli jako zákazníci a on s nimi jako se zákazníky jednal.

Pro skutkovou podstatu přečinu podle § 27 zákona proti nekalé soutěži po stránce subjektivní nestačí pouhá nedbalost pachatelova. Nevyžaduje se však ani, aby byl pachatel přímo přesvědčen o nepravdivosti svých údajů. Stačí tu i *dolus eventualis*.

Nemůže dojít k záměně ve smyslu § 29 zákona proti nekalé soutěži, vydá-li pachatel zákazníkovi, žádajícímu výrobek jiného podniku, sice výrobek svůj, avšak hned na to upozorní.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1937, Zm I 935/37.)

Do obchodu obžalovaného A. dostavil se na příkaz úředníka soukromé žalobkyně firmy N., vyrábějící žitnou kořalku pod označením »Mincovka«, jako zákazník O., opatřený obyčejnou lahví bez jakéhokoli označení, a žádal o kořalku »Mincovku«. Za dozoru obžalovaného byla mu kořalka vydána a zabalena a na lístku potvrzujícím zaplacení bylo vyznačeno »žitná kořalka«. O. povšimnuv si toho vrátil se do obchodu obžalovaného a upozornil, že chtěl »Mincovku«, ale má na lístku napsáno jen »žitná«. Obžalovaný mu řekl: »Vždyť je to »Mincovka«, jen jděte!«

Druhého dne přišel do téhož obchodu — rovněž na příkaz úředníka soukromé žalobkyně — jiný zákazník, P., s obyčejnou lahví, a žádal výslovně o »Mincovku«. Obžalovaný mu nalil do lahve kořalku a po nalití prohlásil, že je to »Klingrovka«, která je mnohem lepší než »Mincovka«, neboť obsahuje více alkoholu.

Nalézací soud uznal obžalovaného vinným přečinem podle § 29, odst. 1 zákona proti nekalé soutěži a přečinem podle § 27 téhož zákona.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného, pokud směřovala proti odsuzujícímu výroku pro přečin podle § 27 zákona proti nekalé soutěži a pro přečin podle § 29, odst. 1 téhož zákona, spáchaný dne 20. března 1937 (případ O.); vyhověl jí však, pokud napadala odsuzující výrok pro přečin podle § 29, odst. 1 zákona proti nekalé soutěži, spáchaný dne 21. března 1937 (případ P.), rozsudek prvního soudu zrušil v této části výroku o vině jakož i ve výroku o trestu jako zmatečný a obžalovaného zprostil podle § 259, čís. 2 tr. ř. obžaloby, že v S. dne 21. března 1937, prodáv P-ovi žitnou kořalku a vydáváje jí za »Mincovku« v úmyslu, aby ve styku zákaznickém přivodil záměnu se jménem, firmou nebo zvláštním označením podniku, užívaným po právu již jiným soutěžitelem — soukromou žalobkyní firmou M., továrna likérů v H. —, užil jména, firmy nebo zvláštního označení podniku způsobem, který je s to, aby záměnu takovou přivodil.

Z d ů v o d ů :

Zmateční stížnosti obžalovaného nelze přisvědčiti ani potud, pokud, vytýkajíc napadenému rozsudku neúplnost a nedostatek důvodů, uplatňuje zřetelným poukazem zmatek podle čís. 5 § 281 tr. ř. Obhajobou stěžovatelovou, že neudal nepravdu, pokud vůči P. prohlásil, že žitná kořalka jím vyráběná je mnohem lepší než »Mincovka«, poněvadž obsahuje více lihu než tato, — se nalézací soud obíral a způsobem logickým a vyhovujícím předpisu § 270, odst. 2, čís. 5 tr. ř. odůvodnil přesvědčení, že toto tvrzení je objektivně nepravdivé. Dotčené zjištění rozsudku se opírá jednak o výpověď svědka N., který potvrdil, že kořalka soukromou žalobkyní vyráběná (»Mincovka«) obsahuje 40% lihu, jednak o údaj znalce, že žitné kořalky obsahují pravidelně 40% lihu. Ve svých příslušných úvahách přihlíží nalézací soud též k výpovědi otce obžalovaného, který jako svědek potvrdil, že kořalka obžalovaným vyráběná obsahuje 40% lihu, kdežto »Mincovka« s n a d jen 35%. Pokud stížnost popírá věcnou správnost rozsudkového zjištění, nedolichuje po zákonu žádný zmatek v § 281 tr. ř. uvedený, nýbrž brojí jen nepřipustně proti hodnocení průvodů soudem nalézacím (§ 258, odst. 2 tr. ř.). Že o množství lihu, obsaženého v tom a onom výrobku, byl informován svým otcem, stěžovatel v první stolici netvrdil a proto nalézací soud se tím nemohl obírat. V první stolici stěžovatel vůbec neuvedl, oč opíral své mínění, že jeho výrobek obsahuje více lihu a je proto mnohem lepší než výrobek soukromé žalobkyně. Poněvadž obžalovaný ve svém inkriminovaném výroku odůvodnil tvrzení o daleko lepší jakosti svého výrobku výslovně jen tvrzeným větším obsahem lihu, nebylo třeba, aby se nalézací soud obíral srovnáním jakosti obou výrobků s jiných hledisek. Zejména nebylo třeba zkoumati, zda je správné tvrzení soukromé žalobkyně, že kořalka jí vyráběná a pod označením »Mincovka« do obchodu uváděná je pálenkou (destilátem), kdežto výrobek obžalovaného jest obyčejná, studenou cestou vyráběná žitná kořalka, a nelze proto

neúplnost rozsudku ve smyslu čís. 5 § 281 tr. ř. spatřovati v tom, že se neobírá tím, co po této stránce udal znalec.

Výtka právní mylnosti (čís. 9 a) § 281 tr. ř.) není odůvodněna, pokud stížnost namítá nedostatek podstatných náležitostí skutkové podstaty přečinů podle §§ 27, 29, odst. 1 zákona proti nekalé soutěži, aby totiž jednak zlehčující údaje byly učiněny za účelem soutěže a aby byly způsobilé poškoditi zlehčovaný podnik, jednak aby k závadnému jednání došlo ve styku zákaznickém.

Stížnost dovozuje, že nelze míti za to, že šlo o jednání, jež, objektivně posuzováno, stalo se za účelem soutěže a jež bylo objektivně způsobilé poškoditi soukromou žalobkyni, poněvadž osoby, které u obžalovaného kupovaly kořalku (O. a P.), neučinily tak pro sebe, nebyly spotřebiteli a jim osobně nezáleželo na tom, jakou kořalku dostanou. Nešlo prý o skutečné zákazníky, nýbrž jen o nástroje, jichž soukromá žalobkyně použila k tomu, by získala materiál k usvědčení obžalovaného.

Bylo sice rozsudkem zjištěno, že jak O-a, tak i P-a poslal k obžalovanému pro »Mincovku« úředník soukromé žalobkyně N. To však nic nemění na tom, že oba přišli do obchodu stěžovatelova jako zákazníci, že stěžovatel s nimi jako se zákazníky jednal a dopustil se závadného jednání právě k tomu cíli, aby na místě výslovně žádaného výrobku soukromé žalobkyně (»Mincovky«) mohl prodati svůj výrobek vlastní. Vzhledem k tomu nelze pochybovati o tom, že se závadné jednání obžalovaného stalo za účelem soutěže a ve styku zákaznickém a že jeho nepravdivé údaje byly způsobilé poškoditi podnik soukromé žalobkyně. V tomto směru stačí uvést, že podle ustáleného rozhodování zrušovacího soudu přečin podle § 27 zákona proti nekalé soutěži není deliktem výsledečným, nýbrž ohrožovacím, takže není třeba, aby škoda ze zlehčování podniku skutečně vznikla, nýbrž stačí již možnost škody jako následek zlehčujících údajů (rozh. čís. 4178, 5074, 5509 Sb. n. s.).

Dovolávaný hmotněprávní zmatek čís. 9 a) § 281 tr. ř. nedoličuje zmateční stížnost po zákonu (§ 288, odst. 2, čís. 3 tr. ř.), pokud ve svých právních námitkách nevychází z toho, co po skutkové stránce zjistil nalézací soud. To platí především, pokud stížnost, napadajíc odsuzující výrok pro přečin podle § 27 zákona proti nekalé soutěži, popírá objektivní nepravdivost údaje obžalovaného, že žitná kořalka jím vyráběná je mnohem lepší než »Mincovka«, poněvadž obsahuje více lihu, a popírá dále vědomí obžalovaného o nepravdivosti onoho tvrzení, ale při tom nevychází ze skutkového základu rozsudkem přijatého. Posuzuje-li se věc podle zjištěného děje, nelze dotčené části odsuzujícího výroku důvodně vytýkati právní omyl.

Po subjektivní stránce nestačí sice s hlediska § 27 zákona proti nekalé soutěži pouhá nedbalost pachatelova. S druhé strany se však ani nevyžaduje, aby pachatel byl přímo přesvědčen o nepravdivosti svých údajů, nýbrž stačí, je-li zjištěnými skutečnostmi opodstatněn závěr, že si pachatel aspoň uvědomil možnost, že jeho údaje nejsou pravdivé, a

přes to jednal, nezjednav si jistoty, a že by ho nebylo od jednání odvrátilo ani nabyté přesvědčení o nepravdivosti údajů jím učiněných nebo rozšiřovaných (dolus eventualis; srov. rozh. čís. 3475, 4059 a j. Sb. n. s.). Uváží-li se pak, že, jak plyne ze zjištění napadeného rozsudku, stěžovatel vůbec neměl podkladu pro své tvrzení, že kořalka jím vyráběná, obsahujíc více líhu, je mnohem lepší než výrobek soukromé žalobkyně, nutno dospěti k závěru, že obžalovaný jednal vědomě ve smyslu právě vyloženém.

Namítajíc proti odsuzujícímu výroku pro přečin podle § 29, odst. 1 zákona proti nekalé soutěži, že v případě O., který v obchodě stěžovatelově výslovně řekl, že kupuje »Mincovku« pro V. (t. j. pro firmu K.), bylo dáno zboží, které tato zákaznice vždy odebírala, že tedy obžalovaný v tomto případě nejednal v úmyslu přivoditi ve styku zákaznickém záměnu se zbožím, jež vyrábí soukromá žalobkyně, — nedbá zmateční stížnost skutkových zjištění rozsudkových, podle nichž O. v obchodě stěžovatelově nejen výslovně žádal »Mincovku«, ale nad to, zpozorovav po svém odchodu, že na stvrzence mu bylo potvrzeno jen, že koupil »žitnou kořalku«, vrátil se do obchodu stěžovatelova s tím, že chtěl »Mincovku«, ale že má napsáno jen »žitná«, načež obžalovaný, poklepávaje mu na rameno, řekl: »Vždyť je to »Mincovka«, jen jděte!« Nedbajíc těchto zjištění, jež vylučují závěr, že v tomto případě nešlo u obžalovaného o jednání úmyslné, nýbrž o pouhý omyl nebo nedopátrání, — nedoličuje zmateční stížnost výtku právní mylnosti způsobem odpovídajícím zákonu.

Ve všech směrech dosud probraných je zmateční stížnost neodůvodněna a z části není ani provedena po zákonu. Jelikož tím jsou vyvráceny všechny námítky zmateční stížnosti směřující proti odsuzujícímu výroku pro přečin podle § 27 zákona proti nekalé soutěži a pro přečin podle § 29, odst. 1 téhož zákona, spáchaný dne 20. března 1937 (případ O.), bylo zmateční stížnost v těchto směrech zamítnouti.

Přisvědčiti je však zmateční stížnosti, pokud s hlediska zmatku č. 9 a) § 281 tr. ř. vytýká, že v případě P. byl stěžovatel vinným uznán přečinem podle § 29, odst. 1 zákona proti nekalé soutěži, ač vzhledem ke zjištěnému ději nelze míti za to, že v tomto případě mohlo dojít k záměně zboží. Podle rozsudkového zjištění přišel P. dne 21. března 1937 do obchodu stěžovatelova a žádal »Mincovku«, načež mu stěžovatel do láhve svědkem přinesené nalil kořalky a po nalití prohlásil, že je to »Klingrovka«, která je mnohem lepší než »Mincovka«, neboť obsahuje více procent alkoholu. Vzhledem k tomu nelze důvodně tvrditi, že v tomto případě stěžovatel vydával své vlastní zboží za výrobek konkurenční firmy, a to způsobem, jenž by byl býval s to, aby přivodil záměnu. Bylo proto zmateční stížnosti v tomto bodě vyhověti, rozsudek prvního soudu v dotčené části výroku o vině jako zmatečný zrušiti a obžalovaného pro nedostatek skutkové podstaty trestného činu v uvedeném směru zprostiti obžaloby.